

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Kalf sterft aan de gevolgen van de huidmadenziekte

Maden in de huid

Vorige week werd ik gecontacteerd door een veehouder voor een ziek kalf. Het ging om een zoogkalf dat futloos was geworden in de weide.

Bij aankomst op het bedrijf begon ik met een algemene inspectie van het jonge dier. Tijdens het nemen van de temperatuur konden er tientallen maden waargenomen worden rond de staartbasis. Bij het uithalen van de thermometer kwamen er eveneens vele tientallen maden uit het rectum. Tegelijkertijd kon ik een waterige diarree waarnemen bij het kalf.

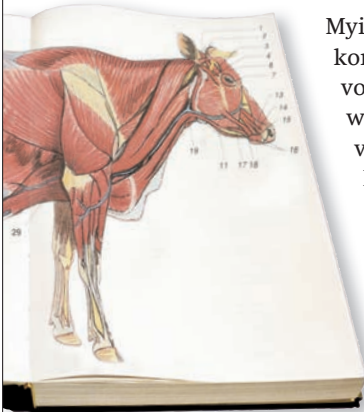
Het kalf had een verhoogde temperatuur en vertoonde ook een verhoogde ademhaling. Het jonge dier was futloos, kon wel nog recht gaan staan, maar ging vrij vlug weer liggen. Als gevolg van de jeuk rondom de staartbasis en in het rectum was het kalfje zeer ongeduldig met de staart.

Het jonge rund had duidelijk last van de huidmaden. Onmiddellijk werd er een antiparasitaire oplossing gemaakt om het kalf er vervolgens mee te behandelen. Het dier kreeg daarbij ook een ontwormingsmiddel toegediend. Samen met een pijnstillers en een antibioticum gaf ik het kalf tot slot nog een infuus.

Helaas was het kalf tegen de volgende dag toch gestorven. Ik besloot het kalf nog even nader te onderzoeken. Bij sectie kon worden waargenomen dat het hele rectum 'kapot' was gevreten door de maden. Het ging hier om een duidelijk geval van myiasis of de huidmadenziekte.

De encyclopedie **Myiasis**

Myiasis of de huidmadenziekte komt bij verschillende diersoorten voor. De besmetting bij dieren wordt veroorzaakt door bromvliegen.

De zogenaamd 'vleesetende' vliegen worden aangetrokken door de amoniakgeur van mest, urine of wonden. Een onverzorgde vacht en een bevulde achterhand, bijvoorbeeld als gevolg van diarree, zijn ideale plaatsen

voor de vliegen om hun eitjes te deponeren. Een volwassen vlieg kan tot honderd eitjes per dag leggen in de geïrriteerde wond. Uit deze eitjes kunnen onder zomerse omstandigheden al na één dag maden komen.

Enkele dagen later en na enkele keren te zijn verveld, beginnen ze hun gastheer 'op te vreten'. De larven boren zich onder de huid en zetten het onderhuidse weefsel aan tot rotten zodat ze de opgeloste voedingsbestanddelen kunnen opnemen. De cyclus van eitje tot volwassen vlieg kan onder gunstige omstandigheden al in elf dagen rond zijn.

Het dier komt in een toxemie als gevolg van de toxinen die vrijkomen bij deze necrose. Wanneer er niet tijdig ingegrepen wordt, sterft het dier.